

ΣΚΟΡΠΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωριοῖς καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἐπιμετοδότης Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστὸν φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Χρόνος πρῶτος πέρνει δίνει
κι' ἔδρα μας ἢ Μυτιλήνῃ.

Ἀριθμὸς εἴκοσι τρία
ὠρισμένως πᾶν τὰ κρύα.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα, καὶ τριάντα τοῦ Ἀπρίλη
γιὰ τῆς Κρήτης τὰ «σουπρέμ» νότα ὁ Ριφάτ θὰ στείλῃ.

**Ὁ Μουσταφᾶς μιλεῖ καὶ πάλι
μὲ τὸν ἰσάδελφον Μιχάλη.**

Στὰ τόσα μας τὰ χάλια
καὶ Βουλευτῶν ἰζουρνάλια.

Μφ. Θυμᾶσαι τί σοῦ ἔλεγα σὲ κάποιον παλιὸ φύλλον;
Μιχ. Πῶς ἡ Βουλὴ βουβάθηκε καὶ σκέτο ξερὸ ξύλο
μὴτ' ἓνα φύλλον πράσινο νὰ δώσῃ κατορθῶναι
καὶ τὸν κακὸ τῆς τὸν καιρὸ ἐν σιωπῇ σκοτῶναι.

Μφ. Δοιπὸν σὺν τ' ἀκουσαν αὐτὰ τοῦ Ἔθνους οἱ Πατέρες
ἀνάψαν καὶ κορώσανε κι' ἀπὸ πεντέξῃ μέρες
τοὺς πῆρε τὸ φίλδτιμὸ κατὰ καλὴν μάς μοῖραν
κι' ἄερα τὰ κεφάλια τῶν καθ' ὅσοντις ἐπῆραν
καὶ δὸς του πέτσινο βροντᾶν καὶ βρίζουν νύχτα μέρα
καὶ λέν πῶς στασιμότητος καὶ προδοσίας λέρα
μέσ' στῆ Βουλὴ φωλιάζει
κι' ὁ ἕνας τ' ἄλλου τ' ἀπλυτα στὸ φανερό τὰ βγάξει.

Καὶ πρῶτος λέγει ὁ Μουεγγέδ : Δὲν εἶναι τοῦτα χάλια
καὶ πρέπει πειὰ στὸ φανερό νὰ βγῶνε τὰ ἰζουρνάλια
νὰ μάθῃ ὁ κόσμος τ' ἀγνωστα καὶ τί καπνὸ φουμάρει
ὁ κάθε ξεκαπλωτρωτὸς κι' ὁ κάθε μὲ σαμάρι.

Καὶ ἡ Βουλὴ σὺν τ' ἀκουσε
μήτε τοῦ ξαναρώτησε
κι' ἡ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ
εὐθὺς ἐχειροκρότησε
καὶ ταῦρε ὅλα τιμητικὰ
κι' ὡς λίαν προσφύεστατα χαρακτηριστικὰ.

Κι' ἀπήντησεν ὁ Μπούσιος πῶς πρέπει νὰ τὰ θάψουν,
ἢ ὅπερ προτιμώτερον, νὰ πιάσουν νὰ τὰ κάψουν
κι' ἀπὸ τὴν κρύα στάχτη τῶν νὰ κάνουνε σκονάκια
νὰ πέρνουν δυὸ κάθε πρωτὶ ν' ἀνοίγουν τὴν φωνὴ τῶν
π' ὅταν ἀκοῦνε τοῦ Τζαχίτ τὰ τρυφερὰ λογάκια
οἱ ἴδιοι νὰ τὸν ἀπαντοῦν καὶ ὄχι οἱ πεισινοὶ τῶν.

Καὶ τᾶκουσε κι' αὐτὰ ἡ Βουλὴ
καὶ πάλιν χειροκρότησε
κι' ἂν ἔχῃ τίποτε νὰ πῇ
κι' ὁ Χούσεϊν ἠρώτησε.

Καὶ μὲ τὴν καὶ ὁ Τζαχίτ κ' εἶπε πῶς πρέπει, πρέπει
ὅ,τι ἔδλεπεν ὡς τώρα αὐτὸς κι' ὁ κόσμος νὰ τὸ βλέπῃ
κι' ἂν δὲν μπορέσῃ ὅλα αὐτὰ καλὰ νὰ τ' ἀποδείξῃ,
ὅποιος προσβάλλεται εὐθὺς νὰ σηκώθῃ νὰ βῆξῃ.

Και μίλησε και ο Ζογράπ για τὰ κλεινὰ τζουρνάλια
κι' ἐδάπτισε τούς ρήτορας ἀδέξιους κι' ἀρχάριους,
γιατί, λέγει, δὲν βλέπουνε σὲ τί πτωχείας χάλια
τοῦ τόπου τὰ Κεφάλαια φέραν τούς Προλετάρους.

Κι' ὁ Βαρτακὲς ὠμίλησεν, ὁ νέος μας Ζωρὲς
κι' ὁ Σάλτας χασμουρήθηκε ἐπὶ τὰ κι' ὀκτὼ φορές
κ' εἶδε πῶς τὸ χασμούρημα σπουδαίως συνεισφέρει
εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, σὰν ἄλλας καὶ πιπερί.

Κι' ὁ Τσελεπίδης μίλησε κι' ὁ Νάλης πῆρε φόρα
κι' ὅλοι οἱ βουβοὶ ὡς σήμερα ὅλοι μιλοῦσαν τώρα
καὶ μίλησε ὁ Μαμόπουλος
καὶ εἶπε δηλαδὴ
πῶς ἀπ' τῆ μάνα στὴ μαμὴ
ἐχάθη τὸ παιδί.

Καὶ τὸν Κωφίδη ἤκουαν τὰ προσελθόντα πλήθη
καὶ τότε κι' ὁ Μπροστάνης μας παρὼν ἐθεωρήθη,
καθόσον εἰς τὴν θέσιν του ὑπῆρχε ὁ ναργιλὲς του
ὡς καὶ τὸ κομβολόγιον τὸ τόσον προσφιλές του,
ὥστε παρὼν νὰ λέγεται καὶ πάλιν στὴν Βουλῆν
κ' ἐν περιπτώσει ἐν ἧ θὰ λείπη ὁ καθ' ἦν.

Κι' ὁ Σάλτας τότε πρότασιν σπουδαίαν παρεισάγει
πῶς ὅποιος στὴν πατρίδα του ἐπιθυμεῖ νὰ πάγη,
ἀρκεῖ στὴν ἔδραν τῆς Βουλῆς σημειόν τι ν' ἀφίνη,
κανένα μυξομάντυλο, ἢ μπότα, ἢ σκαρπίνι
ἢ καὶ κανένα ναργιλέ, καμμιάν ἀνοησία
καὶ δὲν θὰ σημειώνεται γιὰ κείνον ἀπουσία.

Καὶ μίλησαν κι' ἄλλοι πολλοὶ μέχρι νυκτὸς βαθείας,
κ' ἔρρευσαν θεῖα νάματα καὶ ποταμοὶ σοφίας
καὶ λύθηκε τὸ ζήτημα κ' ἔμεινε λελυμένον
κ' ἐνὸς μονάχα ἀπέμεινε τὸ στόμα του δεμένον.

Καὶ διελύθησαν ἀργὰ
αἱ τῆς Βουλῆς ομάδες
καὶ πῆγαν τὰ μεσάνυχτα
καὶ φάγαν λουκουμάδες.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Χρονογραφικῶς).

— Πέρασεν ἡ ἐβδομὰς τοῦ ἀπίστου Θωμᾶ. Τώρα εἰσήλθομεν
εἰς τὴν ἐβδομάδα τῶν εὐπίστων.

— Κατόπιν τῆς ἀποδειχθείσης ἀνεπαρκείας τοῦ θωρακοφόρου
αὐτοκινήτου τοῦ Τζαβῆ πιασᾶ, στέλλεται εὐσπευσμένως εἰς Ἀλ-
βανίαν τὸ αὐτοκίνητον τῆς πόλεώς μας.

— Πίπτει χάλια τρομακτικῶς μεγέθους: σπάνει κεράμια,
τζάμια, κλαδιά, φυτό καὶ... κεφάλια. Τὸ μέγεθός της κατ' ἄλ-
λους ἴσαμε καρύδι, κατ' ἄλλους ἴσαμε αὐγὸ καὶ κατὰ τὰ κεφάλια
ἄλλων ἴσαμε... νεροκολόκυθο.

— Ἀνοίγει ὁ Δημόσιος Κήπος καὶ ἐργάζονται... οἱ κακὲς
γλῶσσες.

Σ' ἄλλον ἦχο

Η ΛΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ

Κάποιος εἶπεν: Ὁ κτίζων μίαν σχολὴν ἐγείρει ἓνα ναόν.
Ἡμεῖς λέγομεν: Ὁ ἐγείρων μίαν Λαϊκὴν σχολὴν δημιουργεῖ
ἓνα οὐρανόν.

Καὶ Λαϊκὴν Σχολὴν ἀπέκτησεν ἀπὸ τινος ἢ πόλις μας,
χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν μερικῶν τέκνων της καὶ εἰς τὴν
πρόθυμον συνδρομὴν τοῦ ἀξίου τῶν μεγάλων προγόνων του
Μυτιληναϊκοῦ Λαοῦ, εἰς τὴν μεγάλην καρδίαν τοῦ ὁποῦ τοῦ ἢ
λαχτάρα τῶν γραμμῶν καὶ ὁ πόντος τῆς μαθήσεως ἀκολ-
μητος διατηρεῖται καὶ σφριγᾷ.

Δὲν εἶναι κατάλληλος ὁ χώρος ἐδῶ, ἵνα χαιρετίσωμεν ὅπως
πρέπει τὸ ἐξόχως ἀνθρωπιστικὸν ἔργον καὶ ἐκφράσωμεν τὴν
βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην παντὸς πατριώτου πρὸς τοὺς εὐγενεῖς
πρωτεργάτας του.

Ἡ Μυτιλήνη πρέπει νὰ εἶναι υπερήφανος διὰ τὸ γενναῖον
βῆμα, τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸς τὴν ἀληθινὴν πρόοδον καὶ πρὸς
τὸν καλῶς ἐννοούμενον πολιτισμόν.

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

Τὰ δύο μας πόδια βάλατε σ' ἓνα παπούτσι πάλι,
μὲ τὰς ἐπαναστάσεις σας, καλοὶ μας ἀδελφοί,
κι' ἂν χίλια διὰ ξεστρίπωτα ὁ ξένος τύπος ψάλλει
δὲν τὰ ψηροῦμι' ἐμεῖς αὐτὰ καὶ δὲν μᾶς καίει καρφί.

✓ Ἐμεῖς πειὰ δὲν ἀκούομεν παράπονα καθόλου,
καὶ καθενὸς παράπονον στὸ βρόντο, στὸν ἀέρα,
ἔσεῖς μὴρ' εἰστε σπέρματα καὶ φύτρες τοῦ διαβόλου
λοιπὸν στὸ γεροδιάβολο κι' ἀκόμη παράπερα.

Ἐμεῖς δὲν λογαριάζομε γιὰ τίποτε τὰς στάσεις
καὶ τὰς ἐπαναστάσεις
εἰς τὸ λεπτὸ τὰς πνίγομεν κι' ὡς ποὺ νὰ πῆτε τρία
μερόνυχτα προσμένοντες εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα.

Τὶ θέτε καὶ φωνάζετε μ' ἀλύγιστο γινάτι;
Δὲν εἰσθε, λέγει, Κάρνεζη καὶ πλούσιοι Τραπεζίται.
"Ὅσοι ἔζησαν χορτάτοι καὶ ἀπέθανον χορτάτοι
κι' ἄλλη φορὰ σὰς τῶπα: εἶνε χυδαῖοι πολῖται!

Τοῦ κάκου ξεφρονίζουνε κ' οἱ βουλευταὶ σας τώρα.
Σὰς τῶπαμε καὶ ἄλλοτε καὶ πάντοτε καὶ νῦν
πῶς διὰ μονάχ' ἀκούονται μέσ' στὴν κλεινὴ μας χώρα,
τὸ Κόμμα κ' ἡ «Τανίν».

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

- Πῶς τὰ πάει τὸ Κρητικόν;
- Ἀσχημα, φλε μου, ἀσχημα.
- Καὶ τί θὰ κάνουμε;
- Θὰ γράψουμε νότα.
- Κι' ἂν δὲν κάνουμε τίποτε;
- Ἐ τότε θὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ὑπάτα... δικαιώματά μας;

Σκέπτα από τόν Δημόσιον Κήπον. Υπό τήν σκέπην του πύλου τής θυγατρός της.

Σε 15 μέρες

Πώς τήν άφησα και πώς τήν ηύρα.

— Άλλοιώς τήν άφησα κι' άλλοιώς τήν ηύρα. Τήν άφησα με 20,359 κατοίκους και τήν ηύρα με 20,360. Ρώτησα δια τόν ένα τόν περιπλέον, δια τόν τελευταίον μηδενικόν δηλαδή, κ' έμαθα πως είναι ο έπανεληθών βουλευτής μας.

— Τήν άφησα χωρίς ύγρασία και τήν ηύρα κυριολεκτικώς καταβρεγμένην.

Ρώτησα κ' έμαθα ότι είναι από τά δάκρυα κάποιων άπαρηγορητών, δια τήν αναχώρησιν κάποιου Παρηγορημένου.

— Ηύρα και τήν Κωστομοιρίνην Α. Β. Γ. μάρκα Πανάχεια.

— Έκεινη ... Γιάννη μ' άφησε και Γιάννη με ηύρε.

ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Οι άναγνώσταί μας ένθυμούνται βεβαίως τόν περίφημο στίχο του Άμπελά :

«Λησμονεί Τιμολέον,
διότι δοτις λησμονεί δέν ένθυμείται πλέον»,

πού δημοσιεύσαμε στόν περασμένο αριθμό του «Σκορπιού».

Μιά φορά ο Τιμολέων Άμπελάς εις ένα ποιητικόν διαγωνισμόν του καιρού εκείνου, έκέρδισε τόν χιλιάδραχμον έπαθλον, ο δέ είσηγητής του διαγωνισμού άποτεινόμενος πρός αυτόν τώ λέγει μετά στόμφου.

«Λάβε τόν χιλιάδραχμον, λάβε το, Τιμολέον,
διότι αν δέν τόν δεχθής, δέν τόν λαμβάνεις πλέον!»

Ο Ψαράς

Θέλετε νά γράψετε κροά...

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

“Ωρα νυκτερινή.

(Ίδιαιτερον τηλεγράφημα του «Σκορπιού»).

ΠΕΡΑΝ. Ός εκ τής επιτάσεως του Άλβανικού ζητήματος ή παρουσία έν Μυτιλήνη του βουλευτού κ. Μποστανή κρίνεται επιτακτική.

ΑΓΙΑΣΟΣ. Ίδιαιτεράν συγκίνησιν έπροξένησεν εις τούς ένταύθα πολιτικούς κύκλους ή είδησις, ότι ο κ. Μαριγλής ήγόρασεν ένα πακέτο σιγάρα. Φόδος ύπάρχει μήπως πρόκειται περί διπλωματικής μηχανορραφίας.

PASSA TEMPO

Ποιός;

Ποιός· στούς δρόμους περπατεί
μ' ένα ύφος ήπιον
και στά χέρια του κρατεί
μπασιουνάκι τρύπιον;

Ποιόνα βγάλανε Κεκέ
έπειδή γυρνάει στό Καί;...
Ο δικός του.

ΞΕΝΑ

Σ' ΕΝΑ ΣΠΑΝΟ

Πώς ζητάς μουστάκι νάχης
άφου έχεις μύτη τόση;
Είς τόν ήσκιο τέτοιας μύτης
μπορεί τρίχα νά φυτρώση;

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν τὴν πόλιν μας τὸ καλλιτεχνικὸν ζεύγος Κοκκίνη, κατὰ πρόσκλησιν πολλῶν οἰκογενειῶν. Τὴν Κυριακὴν ἑσπέρας θὰ μᾶς ἐνθουσιάσῃ μετὰ τὴν μάγον φωνὴν του εἰς τὴν ὥρασαν αἰθούσαν τῆς Ναυτικῆς Λέσχης, ὅπου θὰ δώσῃ συναυλίαν τῆ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς Μυτιληναϊκῆς Μανδολινάτας τοῦ κ. Ἄλ. Ταχτατζή, καθὼς καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ ζεύγους **Bellini**.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ φιλόμουσον Κοινὸν θὰ τιμήσῃ μίαν πρώτης τάξεως μουσικὴν ἑσπερίδα, διὰ τὴν τελείαν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας τόσοι κόποι καταβάλλονται ἀπὸ πολυῶ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις. Ἀφικνεῖται δσονούπω, διὰ τοῦ «Ζέππελιν» τῶν οὐρανίων διαπορθμεύσεων, ὁ κομήτης τοῦ Χάλλη.

Εἶναι κομιστὴς μουσικῶν ἐνσφραγίστων διαταγῶν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν βουλευτῶν μας, εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τὸ κυάνιον καθὼς καὶ κάθε ἄλλο... δηλητηριώδες ἀέριον!

Ἀναχωρήσεις. Ἀνεχώρησε διὰ Βασιλεύουσαν νύκτωρ ὁ κ. Νεαρὸς Πρόεδρος. Μετὰ διέτιαν ἐπιστρέφει.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θὰ ἐξασκηθῇ εἰς τὴν τελείαν ἐκμάθησιν τῆς μεθόδου τῶν προχειρῶν καὶ τοῦ συστήματος **ξούριζε ἀγὰ καὶ πούλιε τὸ μαλλί των.**

Οἱ πολυπληθεῖς φίλοι του τῆ ἐτοιμάζουσι λαμπρὰν ὑποδοχὴν μετὰ ρουκέττες καὶ μετὰ ὀμβροντίας... ὄχι γκαζοτενεκέδων!

Προξενικά. Ὁ τέταρτος διερμηνεὺς τοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἀνθυποπρόξενου τῆς δημοκρατίας τοῦ Ἄγλου Μαρίνου δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ὑπόμαστικῇ τοῦ ἑορτῆ, πένθων βαρέως διὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου.

Ἐν τῇ ἰδίῳ Πρόξενίῳ θὰ ψαλῆ νεκρῶσιμος ἀκολουθία· παρακαλοῦνται ὅθεν πάντες οἱ πολυπληθεῖς ὑπήκοοι κ. τ.λ.

Ἐκ τοῦ Γράφελόν

ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΩΛΟΥ

Τὸ ἑαρινὸν θέατρον μῶλου τὸ ἀνέλαβον οἱ κ. Θ. Ζαχαριάς καὶ ὁ ἀκάματος ἐργολάβος θεάτρων ὁ γνωστὸς κ. Δημήτριος Καραβίας, οἵτινες θὰ φροντίσωσι πάντι σθένει ὅπως προσκαλέσωσι θίασον ἀριστα κατηρτισμένον διὰ τὴν τέρψην τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Μυτιλήνης. Ἐχοντες δὲ πεποιθήσιν ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ἄνω κυρίους ἐκφράζομεν τὰ συγχαρητήριά μας.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΝΔΑΜΑΔΟΥ

Κ' ἐφέτος προμηνύεται λαμπρὰ πολὺς κόσμος θὰ συρρεύσῃ καθὼς μάνθανόμεν, διότι οἱ φιλοπρόοδοι ἐπίτροποι ἐφρονησάν τὰ πάντα.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΑΚΡΥΖΕΤΕ... ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΛΟΙΑ

«Μιχαὴλ Ἄγγελος Κομνηνός».

Ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς τὸν δραματικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλλήν. Φιλολογ. Συλλόγου δράματος τοῦ Μιχ. Ἄγγελου, μᾶς ἀπεστάλη, ὡς δείγμα τῆς ἀξίας του **échantillon sans valeur**, τὸ ἔξης ἀπόσπασμα:

Πρᾶξις γ'. — **Σκηνὴ ε'.**

Γερμανὸς καὶ Δάφνη
(Γερμανὸς ὡς ἐν ὄνειρῳ ὁμιλῶν καὶ ἀσκαρδαμυκτὴ τὴν Δάφνην προσατενίζων, μετὰ ὑπόκωπον καὶ συγκεκριμένην φωνήν·)
— Διότι ἐκ συστήματος οὐ θέτω ἐν τῷ πρᾶσο Ποτὲ ντομάτες κόκκινες ἵνα μὴ τὸ χυλᾶσω Καὶ φθειρῶ τὴν οὐσίαν του. Ὡῶν δυὰς, φεῦ!

[μόνη]
Ἄρμόζει ἐν συνδυασμῷ μετὰ ζουμερὸ λεμόνι.
Δάφνη (οὐβώδης)
Οὐμὴν ἀλλὰ αὐτὸς, αὐτὴ ὡς καὶ αὐτὸ ἐστάθη Λίττα νὰ ἀπολεσθῶν τὰ φᾶ μετὰ τὸ καλάθι. Καὶ ἅμα λείπουν τὰ φᾶ καὶ ἂν ἔχῃς, φεῦ! λε-

[μόνη]
δὲν κάμνεις αὐγολέμονο...

Γερμανὸς (διακόπτων)
Αὐτὴ ἡ αἰτία μόνη
Νὰ λείψῃς τοὺς δακτύλους σου ὁπόταν τοὺς ἐμ-
[δάφνης]
Ἐντὸς τοῦ μέλιτος (τραγικῶς) κί' εὐθύς σὲ
[συλλαμβάνει κάψις]
Καὶ πίνῃς ὕδωρ ἄφθονον τὴν δίψαν σου νὰ
[σδύσης].

Δάφνη (ὠργισμένη)
Φεῦ; μήπως ὑπαινίττεσαι πρᾶξιν γνωστὴν μου
[μίαν;

(εἰρωνικῶς)
Ἐφη ὁ ὄνος κάποτε τὸν ὄρνιθα κρανίαν!
Γερμανὸς (ἰκετευτικῶς)

Ἦ! μὴ, μὴν εἰρωνεύεσαι, μὴ ἐκτοξεύῃς βέλη, Αἰ ὀμφακὲς καθίστανται βραδύ βραδέως μέλι (μετὰ πάθους)

Καὶ σὺ τίς οἶδε ἢμπορεῖ τέλος νὰ μ' ἀγαπήσῃς Δάφνη (ξεκαρδιστικῶς)
Ποῖα θαλασσοποίησις καὶ ἀηδία ἐπίσης.
(Πίπτει ἡ αὐλαία)

Ἄμ.
Ἦ, τι πιστὸν ἀντίγραφον.

Θέλετε παπούτσια κομφά, γερὰ καὶ φθηνά;

Μάθεται το μιά γιά πάντα!
Δύο εἶναι τὰ περίφημα ὑποδηματοποιεῖα:

Τὸ τοῦ κ. Π. Χριστοδούλου ἐδῶ καὶ τὸ τοῦ κ. Πολυδώρου Λιγνοῦ ἐν Ἀγιάσῳ.

Γιὰ ροῦχα, οὔτε κἀν νὰ ρωτᾶτε. Ἡ στὸν Ἀσλάνη Ἰσα στὴν Κομυδιά, ἢ στὸν κ. Π. Ε. Μιχαηλίδη, στὴν Ἀγία Παρασκευή.

Δυὸ καὶ δυὸ... τέσσερα!

Καὶ φωτογραφίαι...
Μὴν ξεχνᾶτε τὸν Σίμο τὸν Χοτζέο στὴν Ἀγιάσο.

ΚΡΑΣΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Χῆρες τί συλλογίζεστε
κορίτσια μου τί λέτε;
Νὰ ξέρετε τὴ λύπη μου
θὰ κάθεστε νὰ κλαῖτε.

Τί νὰ σὲ πῶ κομήτη μου
δὲ βλέπω πειὰ τὴ μύτη μου.

Καθῆστε ὀλοτρόγυρα
καὶ βάλτε με στὴ μέση
γιατὶ ὁ κομήτης ἔφτασε
σὲ λίγο πειὰ θὰ πέσῃ.

Κομήτη μου, κομήτη μου
δὲ βλέπω πειὰ τὴ μύτη μου.

Ὅλες σας ἀγκαλιάστε με
σὰ θέτε νὰ σωθῆτε,
γιατὶ ὁ κομήτης ἔφτασε,
δὲν ἔχει θὰ χαθῆτε.

Ἄχ! ἔφτασες, κομήτη μου,
δὲ βλέπω πειὰ τὴ μύτη μου.

Σημ. Ἐπειδὴ ὁ Κομήτης θὰ μᾶς καταστρέψῃ, διὰ νὰ μείνῃ τὸνομά μου **ἀθάνατο**, ὑπογράφομαι φαρδύς πλατύς.

Θανάσης Κατραπάνης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ «ΣΚΟΡΠΙΟ».

Ἀγιάσος, 29 Ἀπριλίου.
Μεθαύριον Κυριακὴν 2 Μαΐου γενήσεται ἡ ἑορτὴ τοῦ ἀναγνωστηρίου ἢ «Ἀνάπτυξις». Ὁ κάλλιστος αὐτοῦ πρόεδρος κ. Π. Σκληπάκης, ἱατρός, μετὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐφρόντισεν ὅπως διεξαχθῇ ἡ ἑορτὴ δημοτελεστάτη. Θὰ ἀπαγγελθῶσι λόγοι διάφοροι, τὸ δὲ ἑσπέρας δοθήσεται παράστασις ὑπὲρ τοῦ ἀναγνωστηρίου ὑπὸ τοῦ κάλλιστου θιάσου διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Λεωνίδα Σκαναβῆ.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ φιλόμουσον κοινὸν Ἀγιάσου θὰ σπεύσῃ ἀθρόον διατράνωσιν ἅπαξ ἔτι τὰ φιλόμουσα του αἰσθητήματα ὅπως ὑποστήρξῃ τὸ γηραιὸν μας ἀναγνωστηρίον, ὅπερ εἰς τὸ μέλλον ἐλπίζομεν νὰ δράσῃ ἐπὶ τὸ ἐπιωφελέστερον ἂν οἱ καλοὶ μας πατριῶται θελήσωσι μετὰ ζῆλον περισσώτερον νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτό. Πρέπει νὰ καταστῇ τὸ σέμνωμα ὀλοκλήρου τῆς Ἀγιάσου.

Ἑλληνικὸς θίασος εὐελπὶς ἐν Ἀγιάσῳ διευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Λεωνίδα Σκαναβῆ. Ὁ κάλλιστος οὗτος θίασος δίδει παραστάσεις ἐν τῷ ἑαρινῷ θεάτρῳ «Ὀλύμπια». Παρὰ δὲ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ καιροῦ οἱ φιλόμουσοι Ἀγιάσουθαι προσέρχονται ἀθρόοι ὑποστηρίζοντες τὸν κάλλιστον θίασον.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Τὰ κομποτυπωμένα φυλλάδια τῶν πτωλῶνται εἰς τὸ καπνὸπαλῆστον τοῦ κ. Ἄθ. Ταχτατζή, γιὰ 20 μόνον παράδες. Ἐνα τραγουδάκι τῆς συλλογῆς «Ὁ Φρουρὸς» τονισμένον γιὰ πιάνο ἀπὸ τὸν φίλο πιανίστα κ. Κ. Μπέλλα, πωλεῖται γιὰ 2 μόνον γρόσια εἰς τὸ μουσικὸν κατάστημα τοῦ κ. Ἄλ. Ταχτατζή.